

ikke anfaae for at være rigtigt. — Den høit-ærede Justitsminister oplyste derhos, at en Beretning, som Copist Hansen havde indgivet til Conseilspræsidenten angaaende de Forhandlinger, han havde ført med Justitsministeren, nu, efterat Sagen er bragt frem, er bleven ham meddeelt af Conseilspræsidenten. Dersom jeg ikke har opfattet den ærede Ministers Udtalelser urigtigt, ligger altsaa deri — da den Dato, han nævnte for denne Beretnings Afgivelse, var den 30te Januar —, at denne Beretning har henligget hos Conseilspræsidenten i meget lang Tid, uden at Justitsministeren har vidst det eller kjendt den. Dette leder til et andet Spørgsmaal, som jeg ogsaa kunde ønske, at den høitærede Minister vilde besvare, det nemlig, om den ærede Justitsministers Colleger have været ligesaa uvideende om hans Forhold til Hansen i det Hele og om de Forhandlinger, der have været førte mellem Hansen og ham og hans Tanker om Hansen, som den høitærede Justitsminister har været det om den Beretning, der blev indgivet til Conseilspræsidenten under 30te Januar. Det er blot disse to enkelte Punkter, der efter min Mening vilde, foruden det, der er fremkommet, bidrage til at klare denne hele Sag.

Justitsministeren: Med Hensyn til den først stillede Forespørgsel, skal jeg bemærke, at det ganske rigtigt er paa Requisition, at jeg har maattet, under en eller anden Form, give Hansen Mulighed til at vende tilbage til Udlandet, dog ikke — som nævnt — i officiel Egenstaa, thi saa vilde jeg ikke paa nogen Maade have givet efter, ligesaa lidt som det saa kunde være falden den paagjældende Collega ind at forlange det; men Forlangendet hidrører fra en Slags Andeel, som Udenrigsministeren havde eller har troet at have i denne Sag paa Grund af det Paalæg, der igjennem dette var givet Bedkommende om at holde sig sin Permission efterrettelig og indfinde sig her i Landet igjen. Denne Requisition, eller hvad man vil kalde det, er udstedt den 12te Februar, om jeg husker ret, og efterkommet efter 8 Dages Forløb. Jeg erkjender det Inconsequent i den givne Tilladelse, og jeg erkjender, at der kan gøres alvorlige Anker imod, at lade ved-

komrende Embedsmand have Lov til at være saa længe borte fra sit Embede; men jeg har troet ikke at burde mødsætte mig det, og jeg ønsker og haaber, at min Opfattelse i dette Punkt ikke maa være den rette. — Det omtalte Andragende, hvis Datum, den 30te Januar d. A., jeg kom til at nævne, er ganske rigtigt først 5—6 Uger efter kommet til min Kundskab, gennem den nævnte Bladartikel. Det er blevet sagt, og vist med god Grund, at Conseilspræsidenten ikke anseer sig for saaledes stillet ligeoverfor den enkelte Minister, at han har anset sig berettiget til at afkræve mig min Erklæring i Sagen og meddele mig sin Betænkning derover til Underretning — Noget, hvorpaa jeg forøvrigt vilde have sat megen Priis, og som Conseilspræsidenten havde haft god Grund til at gjøre. Dette Andragende af 30te Januar indeholdt nemlig den samme colossale og uforstammede Løgn, som fandtes i den første Beretning, foruden mange andre Urimeligheder og Fremstillinger — det indeholdt, siger jeg, den samme uartige Løgn, nemlig, at jeg ved en Mellemmand skulde have henvendt mig til en nu afdød Embedsmand for at opnaae dennes Samstemning til at indtræde i Ministeriet, dersom der i dette skulde blive en Personalforandring, der ikke tillige omfattede mig. Det er en fuldstændig, og for enhver rimelig Grund blottet Usandhed, som nok ved at være optagen i et saadant Andragende kan have givet Conseilspræsidenten Anledning til, af Delicatessehensyn, at lade Sagen henligge. Hvormange af mine Colleger, der have været bekjendte med denne Beretning, veed jeg ikke; men i alt Fald har ikke den Minister været bekjendt dermed, hvis Blads paa en saa eiendommelig Maade foregives at have været eftertragtet. Som sagt, jeg gjentager det, den i den Henseende fremkomne Bemærkning er aldeles forkeert, og jeg har meget beklaget, at den har været optagen i det paagjældende Blad som en Anmærkning; thi man veed da ikke, om den hidrører fra Forfatteren til den hele Fremstilling, eller hvilken Oprindelse den har. Jeg har udtalt, at jeg ikke veed, hvormange af mine Colleger der have været vidende om Andragendet, og jeg har ogsaa Grund til at troe, at de ikke Alle have været vidende om Detaillen i den